

Jak proběhly Lidové misie 2009

Slavkovská římskokatolická farnost prožila po 74 letech duchovní obnovu, kterou konali misionáři Fatymu nejen v prostorách církvi vlastní, ale pro oslovení všech obyvatel také na dalších místech města. Po stránce duchovního významu nelze říci, jaký měly misie úspěch, neboť se odehrávaly v nitru každého účastníka.

Cílem misí bylo oslovit všechny obyvatel k probuzení dobra ve svém životě podle misijního hesla „probudit v sobě dobro“ a navíc pozvat katolíky k hlubšímu prožívání víry, zejména k životu ze svátostí. Jako farář mohu přinést vnější pohled na uskutečněné misie tak, jak jsem mohl sledovat jejich rozmanitý průběh nebo podle hodnocení při setkání farní rady. V celé farnosti, tedy ve Slavkově, v Němčanech, v Hodějčicích a v Heršpicích se účastnilo duchovního programu denně na 11 bohoslužbách přibližně 450 osob. Požehnání domu bylo uděleno 40 kněžími a jáhny v 800 domácnostech z celkových 3500. Misionáři navštívili s informací o misiích také třídy základních a mateřských škol, kde děti povzbudili ke konání dobra.

Seďm kněží a jáhnu proneslo v kostelích a sálech denně 18 kázání a promluv (celkem jich bylo za týden kolem 100), zaměřených pro děti, mládež, muže, ženy, manžele, rodi-

če, seniory a nemocné. Ve Slavkově se denně v misijních kázáních věnovali kazatelé P. Jindřich Bartoš a jáhen Ladislav Kinc oblastem náboženského, mravního a duchovního života křesťana, povzbuzovali k přijímání svátostí a k prožívání svátečního dne, hovořili o pokání, modlitbě a nesení utrpení v našem životě.

V radostné atmosféře se scházelo denně až 50 dětí, od batolat a malých dětí doprovázených rodiči až po školáky 6. třídy ZŠ k odpolední bohoslužbě v sále sester v Domě Sv. Rodiny. Vedl je o. Milan Plíšek a děti zaujal příběh s použitím loutek. V 18 hodin je vystřídal o. Marek Dunda, který slavil mši sv. s mládeží od 7. třídy ZŠ po středoškoláky. Oslovil je k životu podle Kristova evangelia osobitým způsobem, myšlenky formuloval použitím slovních zkratk.

Každý den se sešlo 25 až 40 mladých.

Hojně bylo navštívené kající procesí se svícemi ke kříži před hřbitovem s prosbou za odprošení za hříchy, které se staly ve farnosti od minulých misí. 87letý probošt P. Stanislav Krátký z Mikulova přicházel za seniory do penzionu a v sobotu uděloval v kostele svátost nemocných. Poslední noc z pátku na sobotu kostel žil příležitostí ke

(Pokračování na straně 2)

(dokončení ze strany 1)

zpovědi a modlitbou se zpěvem mládeže až do ranní mše v 5.00 hodin.

Slavnosti misijního kříže, kterou Lidové misie vyvrcholily, se účastnilo ve Slavkově kolem 350 věřících. Každý účastník mohl nabídnout Bohu symbolickým dotekem kříže své misijní předsevzetí, co ve svém životě změni k dobrému. Po večerní bohoslužbě nesli muži misijní kříž k Domu Sv. Rodiny, kde jej za přítomnosti sochaře postavili jako památku nejen na Lidové misie 2009, ale také návštěvu papeže

Benedikta XVI., který kříž v Brně požehnal. V závěru slavnosti jsme se modlili za nás přítomné i za budoucí generace a společně zazpívali Svatováclavský chorál a Českou národní hymnu.

Fotografie z misii můžete shlédnout na farních webových stránkách www.farnost-slavkov.cz, videonahrávky kázání budou na www.tv-mis.cz. Na závěr děkuji všem, kteří misie pomohli pořádat a za vstřícný přístup všech, kteří nám umožnili předat poselství výzvy ke konání dobra.

P. Milan Vavro, farář

Poděkování misionářům

Kněžím-kazatelům: P. Jindřichu Bartošovi ze Znojma, P. Janu Peňázovi ze Křtin, P. Stanislavovi Krátkému z Mikulova, jáhnovi Ladislavovi Kincovi z Rovečného. Členům Farního týmu FATYM z Vranova nad Dyjí: P. Markovi Dundovi, koordinátorovi Lidových misí, P. Milanovi Plíškoví, P. Janu Richterovi a jáhnovi Františkovi Řezníčkoví. Další poděkování kněžím, kteří pomáhali při žehnání domů, řeholním sestrám a bratřím, misionářům, kteří konali misii v terénu, farníkům, kteří pekli koláče a rozdávali je se zpravodaji a všem dalším, kteří na různých místech pomáhali zajistit týdenní lidové misie. Pán Bůh zaplat! *P. Milan Vavro, farář*

Misijní koláčky do každého domu

Jelikož se v naší farnosti plánovaly Lidové misie, bylo třeba, aby se o tom dozvědělo co nejvíce lidí. *Pokud možno všichni*, jak rozhodl náš pan děkan... Farní zpravodaj Urbánek čtou vesměs lidé pravidelně navštěvující bohoslužby. Ale Ti se o misiích dozvěděli už dříve v kostele z ohlášek. Jak však oslovit všechny ostatní, občasné návštěvníky kostela, ale také ty, kteří kostel znají jen jako zajímavý architektonický objekt s hezkou výzdobou uvnitř? To byl oříšek připravený k rozlousknutí. Výzva, jaké má náš pan děkan rád. „*Tak je všechny pozveme osobně.*“ Nevím, jestli to otec Milan řekl přesně těmito slovy, ale obsah byl stejný. Teď už jen sehnat dostatečný počet dobrovolníků, kteří se ujmou tohoto, na první pohled nesnadného úkolu. „Jak to zvláště nevěřící lidé přijmou? Nebudeme vypadat jako nějácí sektáři? Nepošlou nás lidé do háje?“ To byly otázky, které se nám honily hlavou od chvíle, co jsme přislíbily naši aktivní účast. V sobotu 10. 10. 2009 jsme s děvčaty, stejně jako několik dal-

ších zapálených a otrlých duší, vyrazily s koláčky napečenými dalšími dobrovolníky do ulic Slavkova. Se spoustou obav a špetkou odvahy jsme zazvonily u prvních dveří jedné z „našich“ ulic a sláva, nebyly jsme odmítnuty. Naopak. Koláčky chutnaly a prosté pozvání bez naléhání, okořeněné upřímným úsměvem, se setkalo s pochopením. Kromě jediného pána, který dal slušně, ale rázně najevo, že nemá zájem, si nás vyslechli úplně všichni. Většina si pochvalovala výborné koláčky, a tak jsme musely žádat naše zásobovače o další várku. Někteří se ptali na více informací, někteří si jen vzali koláček, zpravodaj a rozloučili se. S vložene negativní reakcí jsme se ale nesetkaly. Bohu díky... Nevíme, kolik lidí se nám podařilo skutečně oslovit k účasti na misiích. Nevíme, co si o nás většina lidí myslela. Ale za to už tušíme, jaké je to být hlasatelem nějaké zvěsti. Nehlásaly jsme sice samy přímo tu Radostnou, ale možná že i ta naše k ní někoho alespoň trochu přiblížila. *M. B.*

Jak se pekly koláče

„Napišeš článek do Urbánku o tom, jak jste pekli misijní koláče?!“ Tak zněla otázka Jany Lstibůrkové na moji osobu. Musím přiznat, že jsem byl zaskočen, ovšem s odpovědí, že o misiích bylo už napsáno dost, se Jana nespokojila... Nabídla mi tedy rozhovor. No a já souhlasil. A tak se tedy ptej, a co budu vědět, tak Ti odpovím.

Kdy jsi naposledy pekli 3000 koláčů?

To musím opravdu hodně zavzpomínat... pokud mě paměť neklame, tak to bylo na primici Oldřicha Chocholáče. To jsem byl ještě na zámku v Černé kuchyni.

Jaké byly požadavky? Stručné a jasné: Upéct zbytek koláčů tak, aby nechybělo.

Bylo dost pomocníků? Ochotných žen se sešlo, až jsem měl strach, že si budeme navzájem překážet. Ale musím říct, že tyto obavy se brzy rozptýlily a vše probíhalo v dobrém souladu. Myslím, že všichni respektovali daný úkol... a tímto bych jim chtěl také poděkovat. Byl jsem s nimi spokojen. Nevím, zda tomu tak bylo i naopak, raději jsem se neptal.

Kde se peklo? V pastoračním středisku na faře. Pan Šaněk připojil elektriku a jelo se.

A na závěr: Šel bys do toho znovu?

Pokud bych měl takové dobré a šikovné lidi tak ano! Myslím, že slavkovská farnost má dobré a ochotné lidi ke spolupráci (ale nesmí se to s akcemi přehánět). Ještě bych rád dodal, že recept na koláče jsem zdědil po paní Marušce Hoškové tzv. Dlouhé. A ta se mě něco nacepovala! Často jsme je podávali ke kávě různým delegacím, které navštívily Černou kuchyni.

V celé farnosti bylo celkem napečeno 13000 koláčů, za rozhovor děkujeme p. Milanu Hrazdilkovi!

Redakce

Jak jsme prožívali misie

Na misie jsem se těšila, přestože jsem tento způsob obnovy ještě neměla možnost více poznat. Obavy jsem prožívala, pokud někdo na roznášení misijních zpravodajů a koláčů reagoval negativně a tento způsob pozvání viděl jako vnucování. Uklidňovala jsem se, že pokud do této služby půjdu s vlídností a radostí v srdci, může si to Pán Bůh použít ve svůj prospěch. To se mi potvrdilo, když můj mladší roznášející kolega po dvou hodinách zvaní a roznášení poznamenal, že by tak chodil třeba po celém Slavkově. Měli jsme takovou zvláštní radost, i když jsme u mnoha bytů zůstali za zavřenými dveřmi. Jakoby nám tu radost nikdo nemohl vzít. V misijním týdnu jsme chodili do zaměstnání a do školy. Chtěli jsme se připojit alespoň k odpovědnému pro-

gramu. Často jsme se mýjeli a nestihli se domluvit, kdo nakoupí pečivo. Někdy jsme zapomněli, jindy nestihli otevírací dobu. Tak jsme ten misijní týden prožívali a jedli, co dům dal i nedal. Zasmáli jsme se v sobotu, kdy jsme pro jistotu všichni nakoupili rohlíky, takže se nám jich sešlo padesát. I to bude pěkná vzpomínka na misie. Víc mě ale těší to, že přes různé povinnosti, nedostatek času a důvěry, jsme všichni mohli přijmout svátost smíření. Za to Pánu Bohu velmi děkuji, protože vím, že často nechut a obava z této svátosti nám brání vidět v Něm dobrého pastýře a milujícího Otce, kterému na nás nesmírně záleží. **Vždyť Hospodin je milostivý, plný slitování, shovívavý a nesmírně milosrdný (Žalm 145,8).**

Jana Lstibůrková

Misie v Heršpicích

V neděli 18. října 2009 byly zahájeny mši svatou, kterou sloužil P. Marek Dunda, Lidové misie v Heršpicích. V promluvě jsme byli povzbuzeni k tomu, abychom si udělali čas a otevřeli se působení Ducha svatého. Pro nepřízeň počasí se misijní hry pro děti v odpoledních hodinách zúčastnilo jen několik málo dětí. Večer jsme se sešli opět v kostele a poslechli si promluvu otce Marka na téma Duchovní život. Od pondělí do pátku se konaly vždy odpoledne mše svaté pro děti, které sloužil P. Jan Richter alias otec Nik. Účastnilo se tolik dětí, kolik navštěvuje pravidelně nedělní bohoslužbu. Mše svaté pro dospělé sloužili střídavě P. Jan Peňáz a P. Stanislav Krátký. Po mši svaté jsme měli příležitost k adoraci, a pak následovala mimo úterý stavovská promluva. Velkou událostí se stalo kající procesí. V úterý po mši svaté jsme se shromáždili před kostelem, rozsvítili svíce a zapálili pochodně a průvodem jsme se ubírali

tichou setmělou vesnicí na místní katolický hřbitov. Cestou jsme se modlili a zpívali kající žalmy. U hlavního kříže na hřbitově jsme pak posílali za odpuštění všech hříchů, které se udály v Heršpicích od posledních misíí. Ve čtvrtek využila většina lidí příležitost ke svátosti smíření a v pátek při večerní mši svaté byla udělována svátost nemocných. Tydenní lidové misie vyvrcholily v sobotu hlavní bohoslužbou se slavností misijního kříže. Po mši svaté, kterou sloužil opět otec Marek Dunda, jsme se průvodem odebrali ke hřbitovu. Zde byl slavnostně vztyčen misijní kříž, do něhož jsme symbolicky vložili každý svoje misijní předsevzetí. Na závěr děti zazpívaly s otcem Nikem píseň s heslem lidových misíí „K misíím se připojím, dobro v sobě probudím“. Lidové misie skončily, ale povzbudily všechny zúčastněné k prohloubení víry, k modlitbě a také k lásce k lidem, kteří žijí kolem nás.

Marie Bedřichová

Žehnání domů v Heršpicích

Několik dní před zahájením Lidových misíí, proběhlo v naší farnosti také žehnání domů a domácností a tím i pozvání na Lidové misie, které. Měl jsem v tu dobu zrovna volný den, a tak jsem neodmítl příležitost zúčastnit se jako doprovod kněží při žehnání příbytků ve Slavkově. Byl jsem tak trochu zvědav, co tato služba obnáší a co mi po duchovní stránce dá. Proto jsem se v úterý 13. 10. odpoledne dostavil na své „pracoviště“ u sídliště Polní. Musím přiznat, že jsem byl trochu zklamán, když jsem podle plánu zjistil, že téměř celé město je pozeňnané a nám zde moc práce nezbyvá. Ovšem záhy naše skupina, 3 kněží a 1 jáhna dostala „na starost“ nový úsek – Heršpice. Vrátili jsme se tedy ke slavkovské faře a odtud pokračovali autem do Heršpic. Po necelých 10 minutách jízdy jsme dorazili k místnímu kostelíku, který je zasvěcený sv. Matoušovi a od pana kostelníka se dozvěděli, že tady máme k dispozici široké pole působnosti, neboť před námi zde ještě

nikdo nežehnal. Začali jsme tedy ulicí směrem na Rašovice, okolí evangelického kostela a po zvládnutí tohoto úseku šli zase na opačnou stranu. I když Heršpice nijak zvlášť neznám, snažil jsem se, abych otce správně „navigoval“ při jejich práci a nevynechali jsme žádnou uličku a domácnost. Překvapilo mě, když mi otec Marek Dunda řekl, že si zde nechává více lidí žehnat domy než ve Slavkově, a to i lidé evangelického vyznání. Postupem času silný vítr a chladné počasí naši výdrž řádně prověřovalo. Ale už brzy přijela ze Slavkova posila organizovaná otcem Milanem. Sice vyfoukaní studeným větrem, ale už v teple heršpického kostelíka, jsme si před zpátečním odjezdem užili tichou přítomnost Božího syna ukrytého v Nejsvětější svátosti na oltáři a děkovali za to, že jsme mohli být těmi Jeho služebníky, které posílá na svou zeň. Rozhodně jsem nelitoval takto stráveného času a určitě budu na tuto službu rád vzpomínat.

M. Jeřábek

Misie v Němčanech

Příprava koláčů na Lidové misie v Němčanech se konala dne 9. 10. 2009. Peklo se u paní Hromkové, kde jsme se sešly v hojném počtu. Kvalitu kontroloval pan Hromek. Koláče prošly, a tak se mohly přichystat k sobotnímu zvaní. Od týdne, který byl naplněn bohatým programem, uplynul již nějaký čas... V neděli, kdy byl zahájen si mnozí z nás řekli: „*Jak to budeme stíhat?*“. Nakonec si každý vybral to, co ho zaujalo. V sobotu, po zakončení Lidových misíí mi sestra řekla: „*Co my teď budeme dělat?*“. Najednou nám něco chy-

bělo. Bylo prima se zastavit, poslechnout si mnoho zajímavého a nikam nespěchat. Úžasné byly dětské mše, účastnily jsem se všech. Děti nikdo nenapomínal, že ještě nedokáží být celou hodinu tiše. A písničku k Misíím se připojím a Jeníkovskou mašinku se zpívají holky ještě dnes. Asi měl pan farář pravdu, když říkal dětem, že ji z hlavy už nedostanou. Tak moc děkujeme všem, kteří měli starosti s přípravou a průběhem misíí. Byl to úžasný týden.

Bohu díky Ilona Kučerová a Vendula Kovaříková

Misie v Hodějicích

Stejně jako v celé farnosti proběhly u nás 18.–24. 10. 2009 Lidové misie. Tato událost se dotkla celé obce. Lidé byli o nich dobře informováni a také osobně pozváni. K programu misíí dostali dobré koláčky, které napekly místní ženy. Program začal v neděli 18. 10. 2009 misijním kázáním a hrou pro děti a každý den jsme měli možnost účastnit se mše svaté, společných i stavovských promluv a adorací. Na obecním úřadě se denně sloužila dětská mše svatá. Děti se těchto mší účastnily vždy s velkou radostí. V úterý po mši sv. se za světél pochodní a svíce vyšlo v kajícím průvodu k obecnímu kříži, který byl vystavěn roku 1920 jako prosba k Pánu Bohu

o ochranu před válkou a morem. Lidé se modlili, zpívali žalmy. Žádný člověk není bez viny a tímto způsobem na to lidé pamatovali a přiznali to sami sobě. Prosili za odpuštění nejen svých vin, ale i celé obce. V sobotu 24. 10. 2009 se konala hlavní bohoslužba týdne se slavností misijního kříže. Po mši svaté se opět průvodem vyšlo k místu, kde je dnes kříž postaven. Lidé zpívali, žehnal se kříž a věřící vkládali své prosby a předsevzetí symbolicky do kříže dotykem rukou. Kříž je znakem naší spásy a měli bychom na to pamatovat pokaždé, když kolem něj procházíme a vyprošovat obrácení nám i ostatním.

Kateřina Šujanová

Anketa o lidových misích

• Co se Ti líbilo na Lidových misích?

Písnička K misíím se připojím, mohla by se ještě někdy zpívat, každodenní mše a diskuze.

Mohli jsme si nechat posvětit dům.

Mše pro mládež, debaty po mši s P. Dundou.

Že jsme se pravidelně scházeli.

Atmosféra na mších. Že tam chodili i lidé, kteří do kostela normálně nechodí.

• V čem z programu Lidových misíí by bylo podle Tvého názoru dobré pokračovat?

Třeba ať nevěřící lidé zajdou ještě někdy jindy do kostela.

Povzbudit děti k víře.

Měly by být stále nějaké mše pro mládež, a debaty po mši s páterem Dundou.

Ve mších v Domě Svaté Rodiny.

• Co se Ti nelíbilo na Lidových misích?

Reakce některých lidí, chování a řeči mých spolužáků, když kněží navštěvovali školy.

Že trvaly tak krátce.

Počasí mohlo být lepší.

(Pokračování na straně 6)

(dokončení ze strany 5)

Mně se líbilo všechno. Není co bych vytkla.

Mně se líbily, ale zabraly mi většinu času.

Odpovídali žáci 8. a 9. ročníků ZŠ

• Z ohlasů na farním webu

Lidové misie pro mne znamenaly týdenní vypnutí z každodenního kolotoče, protože se mi podařilo získat na tento termín dovolenou. Měla jsem tak čas na dopolední i večerní program. Pro mne osobně LM znamenaly hlubší retrospektivu života a znovu odevzdání se do služby Pánu. Jsem ale přesvědčena, že ovoce misie teprve přinesou. Není možné, aby taková akce nenašla odezvu

Misie očima misionářky

Jedním z apoštolátů sv. Antonína Marie Clareta, duchovního otce naší církevní rodiny, byly lidové misie. A právě na jeho svátek 24. 10. byl postaven nový misijní kříž ve Slavkově u Brna, na připomínku lidových misí ve Slavkově, Heršpicích, Němčanech a Hodějicích, kterých jsme se mohli také s radostí zúčastnit. V týmu asi 20 misionářů nám připadl úkol vyjít do ulic Slavkova, procházet dům od domu, dveře od dveří, hlásat všem lidem, že misie začaly, a povzbudit je, aby nepromarnili tuto velkou příležitost a milost od Boha. Ve městě se denně konaly čtyři mše svaté, z toho jedna pro děti a jedna pro mládež, v kostele byla každý den celodenní adorace a povzbudivé promluvy. Podobný program probíhal i ve třech sousedních vesnicích. Náš misionářský tým, složený z šesti kněží, dvou jáhnů, několika řeholnic a laiků byl vyslán ke všem lidem bez rozdílu, k věřícím i nevěřícím, zdravým i nemocným, od mateřských školek až po penzion pro staré lidi. Lidé byli povzbuzováni k dobré svaté zpovědi a k nějakému konkrétnímu kroku ve víře, k novému začátku. Jak nás přijímali? Různě. Někdo rychle zavřel dveře, než jsme stihli něco říct, někdo řekl, že nemá čas, že musí vydělávat peníze, někoho naše pozvání potěšilo, jiného překvapilo, někdo byl rád, že si může trochu popovídat o svých problé-

v srdcích nás křesťanů a navíc jsou zde milosti, které sebou misie přinesly a ty působí aniž si to uvědomujeme. Pro nás to znamená, nebát se a otevřít se jejich působení.

Bohu díky!

Ludmila Nosková

Děkuji Pánu Bohu za Lidové misie, které u nás proběhly! Díky všem, kteří se na nich podíleli, zvláště kněžím za jejich otevřená srdce. Misie nám pomohly znovu se otevřít našemu Bohu, veřejně se k němu přihlásit a snažit se žít evangelium. Věřím, že všem zasáhly do života a daly možnost změnit sebe, svůj život a stále zvat Pána Boha do každodenního života, který je přece Jeho darem.

Katka

mech a někdo zase povzbudil více nás než my jeho. A protože my sami nedokážeme bez Boha nic, modlili jsme se za všechny, které jsme potkali, a odevzdávali je Bohu, který jediný může oslovit srdce člověka. V polovině týdne jsme za zpěvu kajících žalmů vyšli po večerní mši svaté do ulic Slavkova se svíčkami a pochodněmi v rukou a prosili jsme tak za odpuštění všech hříchů od posledních lidových misí. Ty se konaly v roce 1935. Po tomto procesí začala druhá část misí, kdy kněží neúnavně zpovídali a byli připraveni pomoci při duchovních rozhovorech. V pátek jsme Pánu obětovali svůj půst a noční bdění při celonoční adoraci v kostele, každý podle svých možností. Adoraci vedli mladí z farnosti. Vydřeli odvážně chválit, děkovat a prosit Pána po celou noc, až do ranní mše svaté v pět hodin. Po celou noc byli k dispozici kněží a lidé stále přicházeli ke svaté zpovědi. Misie byly zakončeny mší svatou v sobotu večer, kdy byl postaven misijní kříž, před měsícem požehnaný od Svatého otce v Brně. Bude pro farnost památkou na tento týden plný milostí. Jen Bůh ví, kolik duší se zachránilo. Mnoho je nám tajemstvím, ale jedno je jisté – ta radost v srdcích, ty úsměvy a občas i slzy na tvářích těch, kteří se smířili s Bohem, to světlo v očích těch, kteří se rozhodli začít znovu... Chvála Pánu!

Míša, Miles Jesu

20. výročí od pádu komunismu

Uctili jsme památku obětí komunismu u nás, naše vzpomínka samozřejmě patří i vzpomínce všech umučených a perzekvovaných ve všech zemích, postižených komunistickou totalitou. A protože jsme na půdě církevní je nutno si všimnout brutality, kterou byli postiženi věřící, z nichž statisíce prožili v bolševických lágrech a uranových dolech svá mládí a mnozí přímo ve vězení zemřeli. Bylo to vždy pevná víra v Boha, která nás držela při životě vírou zděděnou po otcích, všípenou duchovním světem matek, babiček, především kněží, na nichž se bolševizmus podepsal mimořádně krutě. A byli to právě kněží, kteří byli ve vězení oporou trpícím spoluvězňům, dodávali jim sílu a mnohé přivedli na cestu víru, kterou dosud nepoznali. Charakteristické je, že po propuštění stali se kněží významnou oporou při pastoraaci i ve vyšších postech církevní hierarchie. Mohu vzpomenout P. Heřmana Tyla z M. Lázní a Teplé, otce biskupa Otčenáška, biskupa Trochtu, P. Podveského, P. Fabíka, P. St. Bartáka, působícího v Šaraticích, P. Huvara, P. Zemka, Č. Malíka a tisíce dalších. Hrdinství kardinála Berana, Václava Malého apod. Všichni pomáhali svou činností připravit půdu pro svět bez bolševismu, v objetí pravdy. Mezi kněžimi je i mnoho mučedníků: P. J. Toufar, brutálně umučený, P. Bulla popravený 20. 5. 1950 v Jihlavě, P. Drbola popravený 3. 8. 1951. Vyhnané řádové sestry a příslušníci mužských řádů nesli břímě nejtěžší. Slavkov bylo jedno

z míst, kde brutalita komunismu při pronásledování církve, živnostníků, intelektuálů, byla mimořádně krutá, bezohledná, zdrcující. Mnoho mučedníků komunismu již zemřelo, řada z nich byla mými přáteli a členy KPV. Jejich jména a osudy jsou položeny do základů budoucího vývoje tohoto města, které se vyjímá v současnosti mezi monumenty naší společnosti a civilizace vůbec. Stále důrazněji je pociťována nutnost existence církve v moderní společnosti. Pevný morální základ, který v sobě nese milionová základna laiků, křesťanských rodin je předzvěstí, že polistopadový vývoj nastartoval jasně, moderní cesty, desítky nových kostelů a kaplí u nás jsou budovány s jasnou koncepcí. Už se nemusíme dovolovat svolení státní moci, když pořizujeme nové zvony či varhany. Už nemusí rodičové vyplňovat ponižující formuláře o tom, kdo chodí do náboženství. 20 let náboženské svobody dalo nám křídla. Návštěva Svatého otce Benedikta XVI. jasně ukázala, kde je mravní jádro národa. A my nikdy nezapomeneme na ty, kdo svou obětí, zdravím i životem stáli u začátku našich perspektiv. Pán Bůh zaplat všem, kdo na jasném vývoji mají podíl!

Předneseno ve slavkovském chrámu 16. 11. 2009 po pietní mši za umučené a trpící tele éry komunismu. Autor a přednášející: Bohumil Robeš, předseda pobočky Konfederace politických vězňů. Omlouváme rozhlas, který ve chvíli proslovu vypověděl službu a otiskujeme tento příspěvek.

Živý betlém dětí

Už od dětství nás doprovází příběh Marie putující spolu s Josefem do Betléma. Tam ve chlévě porodí syna, položí jej do jesliček a děťátko dostane jméno Ježíš. Anděl Páně zvěstuje pasáčkům narození Spasitele položeného v jeslích na seně. Zářící hvězda na nebi přivádí k Ježíškově všechny, kteří v něm a ve světle nad Betlémem vidí radost i naději.

Tento biblický příběh nám v sobotu na druhý svátek vánoční oživily děti pod vede-

ním sestry Josefy a paní učitelky Knotkové v našem farním kostele. Živý Betlém u oltáře v podání nejmenších dětí byl o to letos hezčí a milejší. Zpěvem a hudebním doprovodem je doprovázela schola sestry Benedikty. Zaplněný kostel zářil nejen svíčkami, ale i očima těch, kteří si spolu s dětmi a se scholou zazpívali vánoční koledy a tím si přiblížili vzácný okamžik Ježíšova narození.

Z webu veslavkove.cz, Věra Kohoutková

Rok 2009 v naší farnosti

V roce 2009 jsme ve farnosti prožili tři velké události. První historickou událostí byla papežská návštěva, na jejíž organizaci se naše farnost také podílela. Papež nám poželhal základní kámen křížové cesty a misijní kříž. Druhou byly týdenní Lidové misie v říjnu, kterých se účastnili téměř všichni farníci ve Slavkově i v obcích. Třetí byla návštěva biskupa Vojtěcha Cikrle s udílením svátosti biřmování. Po deseti letech sloužil nedělní mši svatou v našem farním kostele biskup a shromáždili se na ní všichni farníci.

Během roku jsme prožili různé události duchovního i společenského významu. V červnu vrcholil Rok sv. Pavla. K němu směřovalo tematicky únorové setkání mládeže slavkovského děkanství a hra Farního divadla Simsala Bim „Vím, komu jsem uvěřil“, uvedená i v katedrále v Brně. Pro rodiče jsme pořádali s Centrem pro rodinu v Brně Kurz efektivního rodičovství. Farní rady se zabývaly návštěvou papeže a hlavně organizováním lidových misí. Na Špitálce se konal duchovní koncert Haydnova Velkopátečního oratoria Sedm slov Vykupitelových v provedení Studentského orchestru pod vedením dirigenta Jaroslava Martináska. Z výstav se konaly na faře Jarní výstava velikonočních kraslic, paličkové krajky a jiných ručních výrobků a Výstava obrazů a kreseb pana Víta Noska. Kromě únorového karnevalu pro děti jsme pořádali druhým rokem i Mikulášskou besídku. Farní divadlo připravilo hry Kupec benátský a Jak se zbavit Alberta.

V postní době se konala v Němčanech zpívaná chorální latinská mše svatá, se Svatomichalskou gregoriánskou scholou. Misijní koláč ve Slavkově vynesl za napečené dobroty 4857 Kč pro sirotky v misiích. Svátost smíření před Velikonocemi udělovalo ve Slavkově po dva dny vždy 6 kněží, zpovídalo se i na vesnicích, celkem 38 hodin. S poutí jsme se vydali do kostela Božího milosrdenství

ve Slavkovicích, kde sloužil kardinál Miloslav Vlk. Pěší farní pouť 8. května do Žarošic byla ve znamení prosby za Lidové misie a 16. května se naši ministranti vydali na Diecézní pouť ministrantů z Adamova do Vranova u Brna. Účastníci farního poutního zájezdu do Rakouska a západních a jižních Čech 1.–4. června navštívili Svatou Horu, Meditační zahradu v Plzni, Nepomuk, pasovskou katedrálu s varhanním koncertem, alpská jezera, poutní místo sv. Wolfganga, pohoří Dachstein, Český Krumlov a poutní místa Římov a Kájov.

Pouť na Urbánku 24. 5. byla obohacena o soutěže, hry a táborák pro rodiny s dětmi a s malým pohoštěním po bohoslužbě pro všechny poutníky. Svatodušní vigílie se mší svatou byla 30. 5. večer v kostele sv. Jana Křtitele na Špitálce.

Na jubilejní desáté Svatourbanské hody sloužil mši sv. 31. 5. bývalý farář P. Stanislav Forst. V rámci Dnů Slavkova se konala na náměstí Premiéra komedie farního divadla „Jak se zbavit Alberta“ a slavnostní nástup stárků. Krojovanou hodovou zábavu doprovázeli Vracovjáci.

Noc kostelů se udála poprvé v Brně a jiných městech 29. května. Návštěvníci měli příležitost nahlédnout do věží, sakristií, kaplí a nechat se v chrámových prostorech provést slovem, povznést hudbou, inspirovat se ve ztišení a modlitbě.

V červnu byla oficiálně oznámena návštěva papeže Benedikta XVI. do České republiky ve dnech 26. až 28. září 2009. Byly rozdány modlitby za zdárný průběh návštěvy Benedikta XVI.

První sv. přijímání 7. 6. bylo v Němčanech na Lutrštěku a v Heršpicích.

Slavnost Těla a Krve Páně 11. června byla spojena s prvním sv. přijímáním dospělých ve farním kostele, s průvodem Božího Těla a s adorací v kostele.

Svátost biřmování udělil otec biskup Vojtěch Cikrle 54 mladým i dospělým farníkům v neděli 14. června ve Slavkově při mši svaté v 8.30 h. Po deseti letech slou-

žil nedělní mši svatou biskup v našem farním kostele, byli pozváni všichni farníci, na obcích se nekonaly nedělní bohoslužby.

Papež Benedikt XVI. vyhlásil 19. 6. při příležitosti 150. výročí úmrtí sv. Jana Maria Vianneye, faráře arského, Rok kněží, jehož téma je „Věrnost Kristova, věrnost kněze“.

Na závěrečnou mši sv. pro děti 23. 6. na Špitálce děti přinesly k vyhodnocení mapy s cestami sv. Pavla a nalepenými obrázky. Na výlet dětí z náboženství jsme se vydali na poutní místo Svatý Kopeček u Olomouce a do blízké ZOO, v Olomouci jsme navštívili katedrálu, kapli svatého Jana Sarkandra a Arcibiskupský kněžský seminář.

Řeholní sliby složila 5. 7. v klášteře Karmelitek v Praze na Hradčanech sestra Tereška od Eucharistického Ježíše – Markéta Paterová z Němčan. Katolické charismatické konference na výstavišti v Brně 8.–12. 7. se účastnili také naši farníci.

Sbírka na pomoc postiženým povodněmi 12. 7. vynesla 71 200 Kč.

Schůzka ekonomické a pastorační farní rady 31. 7. – příprava Lidových misíí, organizace návštěvy Svatého otce, návrhy základního kamene křížové cesty a Misijního kříže k požehnání Sv. otcem v Brně. Objednání místenek na bohoslužbu se Svatým otcem v Brně a ve Staré Boleslavi. Biskupství prosí o pomoc v pořadatelské službě při papežské bohoslužbě.

Mládež byla o prázdninách na několika akcích: Sardinky na kolech v okolí Pálavy a v Lednici, Smajlíci v tyrolských Alpách a v Bavorsku, Společnost S.R.O. v Ostrově u Macochy. Pro děti a mládež se konal farní tábor v Rakoveckém údolí na téma Divoký západ.

Slavkovská iniciativa smíření pořádala 30. 8. vzpomínkové setkání na zakladatele SIS Ing. Jana Špatného, OLJ při ekumenické bohoslužbě v kostele, u hrobu na hřbitově a na zámku. Od září je ve školce na Malinovského otevřeno oddě-

lení Oveček s křesťanským zaměřením, kde učí také školská sestra Josefa. Pouť na Lutrštěku 20. 9. vedl P. Pavel Kopeček, farář z Podolí. Na patrocinium 15. 9. slavil mši sv. P. Zbyšek Wawrowski, nový farář z Drnovic.

Návštěva Svatého otce: 8.–15. září modlitba Novény za setkání se Svatým otcem, ve čtvrtek 24. 9. odvoz základních kamenů a předmětů k požehnání z kostela ve Slavkově na letiště s pomocí našich mužů, v pátek 25. 9. ve Slavkově mše svatá za Svatého otce a adorace za papežskou návštěvu. Otec biskup zval k přijetí svátosti smíření. Svatý otec navštívil 26. 9. Prahu, kde bylo setkání s duchovními. 27. 9. mše svatá s papežem na letišti v Tuřanech, večer byly požehnané základní kameny a předměty přivezeny slavkovskými muži z letiště do farního kostela. Náš misijní kříž a základní kámen křížové cesty na Urbánek byly položeny v kostele před oltářem. O. Petr se účastnil setkání papeže s akademickou obcí v Praze. V pondělí 28. září byla mládež s o. Milanem a řeholní sestry na pouti se Svatým otcem ve Staré Boleslavi. 1. října sloužil děkovnou mši svatou za návštěvu Svatého otce biskup Vojtěch v katedrále na Petrově.

V říjnu byl zahájen Varhanický kurz, který bude probíhat na faře ve Slavkově tři roky. Mše sv. za oběti komunistické totality se konala 16. 11. v rámci výročí dvaceti let od návratu ke svobodě církve. Duchovní obnova pro ženy „Eucharistie – pramen síly pro každý den“ byla v listopadu s P. Adamem Ruckim a pro mládež v prosinci s P. Marcellem Javorou na téma Adventu. Vánoce obohatili PS Gloria zpěvem „II. pastýřské mše Františka Kolářika“ s nástroji, schola zpěvem koled, Živý betlém dětí křesťanské třídy oveček mateřské školky, „Koledová žestová mše“ v provedení Zámecké kapely a silvestrovská prohlídka zvonů a hodin s výstavkou „Návštěva Benedikta XVI. V ČR“.

Zpracoval P. Milan Vavro, farář

Opravy kostelů 2009

Ve farním kostele ve Slavkově pokračovaly v roce 2009 projektové práce na nových zpovědnících a lavicích pro ministranty, jejichž výroba již začala. Misijní kříž, umělec-ky zpracovaný, stál 68 000 Kč (35 tis. dubový kříž, 25 tis. kamenný podstavec a 8 tis. návrhy s dozorem). Tři misijní kříže na obcích včetně výkopu, nosné traverzy, dopravy a zabetonování stály 31 450 Kč. Celkové náklady na misijní kříže v hodnotě 99 450 Kč byly uhrazeny z fondu za prodaný farní sklad.

Na Špitálce bude letos provedeno utěsnění dveří s opravou zámků a historických mříží, dotaci poskytne Město Slavkov.

Na kostele sv. Antonína v Němčanech proběhla druhá etapa opravy, spočívající v opravě věže, dokončení přístavby u věže pro zpovědní místnost a části fasády. Na věži byla instalována nová pozlacená baň s opraveným kovovým křížem. Do oken věže byla zazděna nová dubová žaluziová okna, opraveno plechování věže s novým nátěrem jehlanové střechy. Na přístavbě byla dokončena střecha pokrytím bobrovkou a oplechováním se svody a vsazena nová okénka. Omítky věže byly nahrazeny zcela novými, u země sanačními. Nátěr je barvou Keim, barevnost byla zachována. Náklady na opravy, které provedla firma byly celkem 455 218 Kč, Obec Němčany věnovala 100

tis. Kč, státní příspěvek ORP 218 tis. Kč, Jihomoravský kraj 130 tis. Kč. Náš dluh z minulých let zůstává ve farním rozpočtu ve výši 262 tis. Kč.

V letošním roce 2010 chceme dokončit opravy kostela opravou fasády, která zahrnuje sanační omítky, odvlhčovací kanálek, výměnu dveří a nátěr fasády. Aby se práce neprotahovaly další léta, chtěli bychom je dokončit letos a v říjnu nechat posvětit nový oltář i kostel brněnským biskupem. Letošní práce mají rozpočet 509 675 Kč. Žádáme o dotaci Obec Němčany, JMK a ORP. Podíl, který máme k dotacím, činí letos 109 tis. Kč.

V Hodějicích byl v sakristii instalován nový rozvaděč elektroinstalace s časováním na akumulární kamna a se skříňkou na zesilovač, pořídili jsme hodiny na automatické zvonění, vše za 47 940 Kč. V presbytáři jsou nová dubová okna s kovanými mřížemi v hodnotě 94 117 Kč, na tuto akci přispěla Obec Hodějice 60 000 Kč. V letošním roce pořídíme dvojce nová akumulární kamna a začneme uskutečňovat záměr výroby kamenného oltáře.

V Heršpicích chceme letos vylepšit osvětlení kostela a pořídit osvětlovací tělesa. Vybrat vhodné lustry není jednoduché, ale snad se nám to podaří.

Zpracoval P. Milan Vavro, farář

Silvestrovská prohlídka kostelních hodin a zvonů

Již tradiční silvestrovskou prohlídku kostelních hodin a zvonů doplněnou malou výstavou a krátkým filmem o papežské návštěvě navštívilo opět několik set návštěvníků. Ještě v poledne se zdálo, že slunné počasí umožní pěkný výhled z pudy, ale úderem 14. hodiny padla na Slavkov mlha.

Některým návštěvníkům dělalo problém zdolat cca 100 schodů věže a následně str-

mé schody na pudy, proto uvítali malé zpeřtení v polovině výstupu v podobě výstavy o papežské návštěvě. Na pudy kostela si mohli prohlédnout hodinový stroj z r. 1882, podívat se otvorem v ciferníku hodin na náměstí nebo z vikýřů na Slavkov v mlze. Většina návštěvníků využila možnosti a prohlédla si také zvony ve věži kostela.

Ze stránek veslavkove.cz

Redakce Urbánku

děkuje všem ochotným autorům příspěvků a pro lepší spolupráci přikládáme pár praktických rad (týká se článků zasilaných mailem): prosíme neřadkujte, pište souvislý text. Také je dobré zvolit jeden styl písma a ten neměnit (bez kurzív, tučného či podtrženého písma).

S díky redakce

Statistika farnosti 2009

Vysvětlivky: Sl = Slavkov, Ně=Němčany, Ho=Hodějice, He=Heršpice.

Křty 28 (Sl 14, Ně 5, Ho 2, He 1, z jiných farností 6, z toho 23 dětí do 1 roku, 5 dětí do 7 let). Z 28 rodin dětí má 16 rodičů církevní sňatek.

Katechumeni – 3 ze Slavkova.

Sňatky 15 (jednotlivých snoubenců: ze Sl 6, Ně 2, Ho 1, z jiných farností 21).

1. sv. přijímání 20 (16 dětí: Sl 9, Ně 2, Ho 3, He 1, jině 1, dospělých 4).

Svaté přijímání při mši sv. kolem **40.000**.

Břimování 54 (z toho 17 nad 22 let).

Vyučování náboženství – dětí 127

z toho Sl 63, Ně 8, Ho 11, He 5, z jiných obcí 5, předškolních 35. Učí 4 sestry a farář ve 12 skupinách ve školce, ZŠ a na faře. Většina dětí chodí pravidelně, ale mnozí se neúčastní nedělní mše sv.

Společenství – 4 skupiny mládeže (35), 6 skupin dospělých (35).

Svatost nemocných 228 – udělena společně při mši 170, jednotlivě navštěvovaných nemocných 58.

Pohřby 35 z toho Sl 23, Ně 5, Ho 5, He 2, z toho na hřbitov 18 a kremací 17.

Zaopatřeno před smrtí svátostí pomazá-

ním nemocných bylo **20 z 35**. Máme odpovědnost k vážně nemocnému zavolat kněze.

Seminaristé – 2 (z Ho 1, z He 1)

Duchovní ve farnosti – kněží 2, řeholnic v klášteře 14.

Celkem bylo ve farnosti vybráno a odesláno na různé účely 432364 Kč. Tato částka obsahuje dvě položky:

Farní sbírky odeslané na biskupství: 205586 Kč.

Haléř sv. Petra 29257 Kč, na charitu 9848 Kč, na bohoslovce 18480 Kč, na misie 24630 Kč, na potřeby diecéze 72408,- Kč, Boží Hrob 1000 Kč, Televize NOE 8333 Kč, na papežskou návštěvu 41630 Kč.

Farní sbírky na charitativní účely: 226778 Kč.

Sbírka na pomoc obětem povodní 71200 Kč, misijní koláč ve Slavkově 4857 Kč, sbírka u Betléma ve Slavkově (seniorům v Rumunsku a pro malomocné) 15026 Kč, tříkrálová sbírka 2008 celkem 135695 Kč (Slavkov 96233 Kč, Hodějice 23342 Kč, Heršpice 16120 Kč, v Němčanech nebyla).

Zpracoval P. Milan Vavro, farář

Vánoční sbírky na potřeby našich kostelů

Ve Slavkově 54 250 Kč, v Němčanech včetně pastýřů 20 750 Kč, v Hodějicích 10 870 Kč a v Heršpicích 8230 Kč. Celkem 94 100 Kč. **Sbírka u Betléma ve Slavkově** činila 12 150 Kč a bude věnována na adopci na dálku a na malomocné.

Jarní svátky vánoční

Na letošní jarní svátky vánoční (vždyť na Štědrý večer bylo kolem plus deseti stupňů) si slavkovský sbor Gloria pod vedením Petra Hlaváčka připravil II. pastýřskou mši vánoční od Františka Kolaříka, kterou přednesl se všemi jejími částmi. O půlnoční mši na Štědrý večer a dopoledne na Boží hod vánoční k tomu ještě přidal Pastorelu od J. J. Ignáce Linka.

Na varhany sbor doprovodila Věra Dostálová, která půlnoční mši zakončila sólo-

vým varhanním partem od Černoohorského, aby dětem i dospělým u jeslíček dodala tu pravou vánoční náladu. Vánoční nálada byla však nejen mezi posluchači, ale i u zpěváků a muzikantů. Proč ne? Vždyť se dílo podařilo – alespoň soudě podle ohlasů od posluchačů...

Sen o Vánocích bílých se letos dokonale a rychle rozplynul a všichni si museli venku dávat pořádný pozor, aby se na cestách vyhnuli všem kalužím a podobným nástrahám.

Z webu www.veslavkove.cz Ladislav Jedlička

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Běla Zdislava Karkošková ze Slavkova

*2009, pokřtěna 12. 07. 2009

Linda Lucie Kolovrátková z Heršpic

*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Kateřina Krátká z Němčan

*2008, pokřtěna 23. 08. 2009

Anna Kovaříková z Němčan

*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Jana Růžena Doležalová ze Slavkova

*2009, pokřtěna 23. 08. 2009

Karolína Helena Herrera z Austrálie

*2009, pokřtěna 03.10. 2009

Štěpán Kudla ze Slavkova

*2009, pokřtěn 03. 10. 2009

Markéta Schwecová ze Slavkova

*2009, pokřtěna 04.10. 2009

Veronika Monika Felingerová ze Slavkova

*2007, pokřtěna 10.10. 2009

Richard Majdiak ze Slavkova

*2009, pokřtěn 22. 11. 2009

Ondřej Koutný ze Slavkova

*2009, pokřtěn 22. 11. 2009

Natalie Valehrachová ze Slavkova

*2003, pokřtěna 22. 11. 2009

Kristýna Bangová ze Slavkova

*2009, pokřtěna 22. 11. 2009

Richard Kukla z Křižanovic

*2009, pokřtěn 22. 11. 2009

Jan Sebastian Crdlík z Chomutova

*2009, pokřtěn 30. 12. 2009

Do svátosti manželství vstoupili:

David Svatoň z Želetic

a Jana Kellnerová ze Slavkova

oddáni: 18. 07. 2009

Lukáš Ledvina z Němčan

a Monika Jakoubková ze Slavkova

oddáni: 08. 08. 2009

Jiří Hlaváček ze Slavkova

a Ivana Skřivánková z Královop. Vážan

oddáni: 05. 09. 2009

Ondřej Mrázek z Křižanovic

a Jana Drábíková ze Šlapanice

oddáni: 05. 09. 2009

Jan Holzer z Vyškova

a Monika Bajerová ze Žďáru nad Sázavou

oddáni: 12. 09. 2009

David Škrobáček z Blažovic

a Veronika Válková z Újezdu u Brna

oddáni: 19. 09. 2009

Jan Hönlinger z Kobeřic u Brna

a Ivana Kavoňová ze Slavkova

oddáni: 03. 10. 2009

Ladislav Sekerka ze Slavkova

a Zdeňka Gargošová z Milešovic

oddáni: 10. 10. 2009

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Věra Láníčková ze Slavkova

*1928, † 01. 07. 2009

Miroslav Salát z Hodějic

*1941, † 15. 07. 2009

Marie Červinková z Hodějic

*1922, † 09. 08. 2009

Věra Rysová ze Slavkova

*1931, † 17. 09. 2009

Božena Vránová z Němčan

*1938, † 18. 09. 2009

Miroslav Urban z Hodějic

*1944, † 23. 09. 2009

Anna Matyášová ze Slavkova

*1918, † 29. 09. 2009

Jiří Sedláček ze Slavkova

*1965, † 11. 10. 2009

Antonie Vaverková ze Slavkova

*1925, † 18. 11. 2009

Richard Krutina ze Slavkova

*1925, † 17. 12. 2009

Vladimír Šmerda ze Slavkova

*1952, † 22.12. 2009

Svatava Fládrová z Brna

*1946, † 27. 12. 2009

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XIII, číslo 1/2010. Vyšlo 14. února 2010.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna.

Uzávěrka příštího čísla 1. května 2010.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem na adresu: petrasankova@seznam.cz nebo na faru

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice